

عنوان مقاله:

نویافته های کاوش باستانشناسی نجات شهری در منطقه مولوی تهران در دوران پیشاتاریخ (ترانسه ا)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات باستان شناسی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد اسماعیل اسمعیلی جلودار - استادیار گروه باستانشناسی، دانشگاه تهران

مهسا وهابی - دانشجوی کارشناسی ارشد باستانشناسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در پاییز سال ۱۳۹۳ ه. ش، هنگام عملیات لوله گذاری فاضلاب شهری در بافت تاریخی تهران، داده ها و مواد فرهنگی یافت شد. در پی بازدید باستان شناسانی از پژوهشکده باستان شناسی یکی از نویسندگان مقاله حاضر به عنوان سرپرست پروژه یادشده در محلی که آثار و مواد فرهنگی فراوانی نظیر قطعات سفالی، فلزی، و آجری یافت شد، منصوب شد و با پیگیریهای انجامشده، کاوش باستان شناسی نجات بخشی با باز کردن شش ترانسه در این محل آغاز گشت. از این شش ترانسه، دو ترانسه ا و VI به دلیل نوع آثار به دست آمده از آنها، اهمیت بیشتری یافتند. این آثار بر اساس نمونه های آزمایشی، قابل انتساب به هزاره پنجم پ.م یا حتی قبل از آن، یعنی اواخر دوران نوسنگی هستند. درواقع تهران به دلیل شرایط جغرافیایی، جز مناطق مستعد برای شکل گیری استقرارهای عصر مسسنگی به حساب می آید. نتایج به دست آمده از کاوشهای نجات بخشی مولوی با نمونه تاریخگذاری مطلق، اطلاعات فراوانی از فرهنگ های پیشاتاریخی به ویژه دوران مسسنگی شهر تهران را در اختیار پژوهشگران فلات مرکزی قرار داد. مدارک موجود از ترانسه ا شامل سفالهای نوع چشمهعلی، تکه های استخوان حیوانی به همراه ابزارهای سنگی از نوع تیغه، ریز تیغه و سنگ مادر فشنگی که در نوع خود در دشت تهران بینظیر است و نیز سازه حرارت دیده «به احتمال زیاد اجاق» و تدفین انسانی هفت هزارساله است که شواهدی از سکونتگاههای اوایل دوران مسسنگی را به صورت پراکنده در منطقه مولوی تهران را نشان می دهد. نتایج نمونه های آزمایش شده از این ترانسه، مهر تاییدی بر وجود محوطه های چند دوره ای از اواخر هزاره ششم تا هزاره اول ق. م در منطقه مولوی است که در مقاله حاضر، نتایج ترانسه ا مورد بحث و استدلال قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

شهر تهران، باستانشناسی نجات شهری، کاوشهای خیابان مولوی، دوران مسسنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1201444>

